

blind. Ifl. Huitfeldt-Kaas blev hun gift med Kaptajn Jakob Gerhard Mejdell.

Molberg fik aldrig noget Embede mere, og hvad han kunde tjene ved sin litterære og anden Virksomhed som Vinkelskriver var vistnok ikke store Sager. Han havde, saa vidt jeg ved, en aarlig Pension paa 100 Rd., 1789 fik han 100 Rd. i Understøttelse af Fonden ad Usus publicos. I Hof- og Stadsrettens Domsprotokoller har jeg fundet flere Vidnesbyrd om hans og Familiens fortvivlede Pengeforhold; bl. a. blev han 1794 indstævnet som Kautionsist for en ringe Sum (20 Rd.), og Laantagersken erklærede, at Kautionsisten havde faaet en Del af Pengene. Conrad Molberg blev 1790 dømt til at betale en Skræderregning fra 1787.

En Ansøgning fra Adolph Vilhelm Schack Staffeldt.

Som yderligere Bidrag til Fuldstændiggjørelse af de sparsomme Kilder til Oplysning om Schack Staffeldts personlige Forhold i Aarene 1805—1807 kan til den af Dr. L. Bobé i nærværende Tidsskr. 5. V. S. 91 ff. meddelte Brevveksling føjes efterfølgende Ansøgning til Kronprins Frederik.

Den synes ikke at være egenhændig, end ikke Underskriften.

Naadigste Herre.

Et Rygte, der medfører en høi Grad af Sandsynlighed, giver mig Anledning til denne underdanigste Tilskrivelse. Der siges, at Deres Kongelige Høihed, som Formynder for Hans Høihed, Prinds Ferdinand, for Høisamme agter at udnævne en første Hofcavaleer, som med den sædvanlige Dannelse for Hof og Verden forbandt Evne til at bedømme og styre den unge Prindses Underviisning. En saa ærefuld, ved Deres Kongelige Høiheds særegne Tillid og Valg udmærket Post kan ikke andet end opvække fleeres Attraae. Ogsaa jeg vover underdanigst at fremstille mig. I flere Aar, og i de sidste næsten uden Udsigt til gavnlig Anvendelse, sanker jeg et Slags Kundskaber og Indsigter, hvilke ved Dannelsen af en ung Prinds, hvis Skiæbne kalder ham til de høieste Poster i Staten, i vore Dage ikke tør forbigaaes. I nyere Sprog, Historie, Statistik, Folkeret og Statsvidenskab vover jeg at tillægge mig Kundskaber, hvis Meddelelse synes at burde udgiøre en Deel af en Prindses Underviisning. Vel turde jeg som aldeles uøvet i at være Lærer, ikke paatage mig nogen methodisk Underviisning, men en ikke

ubetydelig Medvirkning til denne Hensigts Iværksættelse vilde ikke overstige mine Kræfter. Fuldvel indseer jeg, hvilken Vægt af Pligter og hvilket Ansvar en saadan Stilling medfører, men jeg føler tillige, hvad man formaaer, naar Deres Kongelige Høiheds Bifald er Bestræbelsernes Formaal. Jeg kan paa det høitideligste forsikre, at ikke blot mit saa naturlige Ønske, dog omsider at være forsørget, har foranlediget denne underdanigste Ansøgen. Jeg attraaer at virke og, saavidt min snævre Kreds tillader det, at efterligne Nordens store Mønster i hver Stræben til det Bedre.

Jeg er i dybeste Ærefrygt

Naadigste Herre
Deres Kongelige Høiheds
underdanigste
Schack Staffeldt.

Kiøbenhavn
den 14. Februar 1806.

Det blev som bekjendt, ikke Schack Staffeldt, men Kaptain-løitnant i Søetaten, Kammerjunker Johan Frederik Bardenfleth, der 1806 blev Guvernør hos Prinds Ferdinand.

Thiset.
